

כוונה (וכן דעת הרי"ף והרא"ש, כמ"ש הרא"ש
במס' ר"ה פ"ג ס' יא, ועיין במשנה ברורה שם
שכתב דגם במנחות דרבנן מוכח מדברי המהר"ר
טוה"ט), על כן ס"ל להנך פוסקים דיוצא
לסחורה לא מיקרי כ"כ דבר מצוה ואסור
להפליג לצורך זה פחות מג' ימים קודם
לשבת. כ"א (קב)

אמנם נראה דלא קשה מידי, דודאי
כונ"ע מודו דיש בזה קיום מצוה,
אלא היות שרובא דעלמא כשיוצאים
לסחורה אין מכוונים בזה לקיים מצוה
שלא יבואו לידי גזל וכדו', אלא כל
כוונתם לשם הרווחת ממון גרידא, ואף
גוים יוצאים לסחור וודאי כוונתם בזה
רק לשם הרווחת ממון, ואנן הרי קיימ"ל
(שו"ע או"ח ס' ס סעי' ד) דמצוות צריכות

פרק ב'

אמנם בפיהמ"ש כתב טעם אחר לזה,
שהיות והאש אינו אווז היטב
בפתילות אלו וכמו כן אלו השמנים אינם
נמשכים אחר הפתילה המשכה יפה, ממילא
יהיה אור הנר חלוש וחשוך ויניחנו ויצא,
וזה אסור לפי שהעיקר אצלינו הדלקת נר
בשבת חובה (עיין מו"ט שנת פ"ג מ"א) ע"ש.
והרע"ב בפירושו (שנת פ"ג מ"א) הביא שני
טעמים אלו ע"ש.

והקשה בתוס' רע"א שם, דהא מוכרח
שהטעם הוא משום שמא יטה
מהא דאסרינן להדליק בהם נר חנוכה
בשבת למ"ד דמותר להשתמש לאורה,

דף כא.

**אמר רבה פתילות שאמרו חכמים אין
מדליקין בהן בשבת מפני שהאור
מסכסכת בהן, שמנים שאמרו חכמים
אין מדליקין בהן מפני שאין נמשכין
אחר הפתילה.**

הערה 1234567

וברש"י שאין נמשכין ואתי להטות. וכן
מבואר ברמב"ם (פרק ה מהל' שנת
ה' מ) וז"ל, ומפני מה אין מדליקין בפתילות
שאין האור נתלית בהן ולא בשמנים שאין
נמשכים אחר הפתילה, גזירה שמא יהיה
אור הנר אפל ויטה אותה בשעה שישתמש
לאורה עכ"ל.

(כט:) האב חייב בבנו וכו', וללמדו אומנות וכו', רבי יהודה אומר כל שאינו מלמד את בנו אומנות
כאילו מלמדו ליסטות.

מא. א"ה: ומה שהתיר רבא לבני עבר ימינא למעבר במים לנטורי פירי י"ל דלשיטתו אזיל דס"ל
בגמ' ר"ה (כת). דמצוות אין צריכות כוונה, ושפיר יש בזה קיום המצוה גם ללא כוונה. אלא
דאכתי אין בזה יישוב כל הצורך כי המחבר עצמו בסי' רמח לא התיר להפליג לצורך סחורה (ע"ש
בב"י), ואילו לענין לעבור במים התיר כדי לשמור פירותיו, וצ"ל דס"ל להמחבר דיש חילוק בין
שמירת ממון שכבר הרויח שיש בזה משום בל תשחית וכדו', לבין כשהולך לסחורה כדי להרויח
ממון (ועיין בשעה"צ ס' שא סקי"ד שציין לדברי תו"י יומא עז: ד"ה עובר, שכתב דאין ההיתר
בזה משום מצוה אלא משום הפסד ממון).